

Marcie naskočila. Propletla si prsty s jeho tmavě šedou hřívou a pevně se držela. „Jsem připravená!“

Orion vyrazil s větrem o závod. Marcii obklopila ochranná bublina duhových jisker, která ji chránila před pádem. Jedna. Dva. Tři. Pole se okolo nich míhala jako kouzelné šmouhy. Po ponících nebylo ani vidu ani slechu.

Na posledním poli cválal Orion přímo podél živého plotu směrem k bráně ven. Museli najít poníky dřív, než vyběhnou na hlavní silnici a vystraší je auta, která po ní jezdila. Orion přidal na rychlosti, jeho zářivá kopyta se prudce zakusovala do půdy.

Náhle Marcie uviděla tři stíny, které se v dáli rychle pohybovaly.

„Podívej, to musí být Vánice, Rufus a Fiddler!“ Marcie zalapala po dechu. „Díkybohu, že jsou tam všichni spolu.“

„Taky je vidím,“ zaržál Orion.

Poskočil dopředu a za pomoci své magické rychlosti tak lehce překonal vzdálenost mezi nimi. Orion se objevil přímo vedle vyděšených poníků. Marcii znovu zasvrběly prsty, když Orion vyslal neviditelnou spršku fialových jiskřiček,